

opusdei.org

“La violència mai és apta ni per vèncer ni per convèncer”

Entrevista amb Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei: "Només de la pau de les consciències neix la pau en els pobles".

03/03/2003

-La religió ha perdut pes en l'escala de valors de molts ciutadans...

-Hi ha més catòlics que mai. Però més que el nombre, el que importa és la realitat d'una Església viva que,

com fa vint segles, xoca i atreu. És innegable l'existència de països o ambients on han disminuït els practicants. Las raons seran múltiples, però coincideixen amb la invasió d'una cultura que margina Crist, produint un terreny fèrtil perquè arrelin les passions.

-Com fer veure a l'home que el sacrifici i la caritat reporten més joia que el plaer i els diners?

-Tots experimentem la distància entre allò que som i el que hauríem de ser. Però, quan es descobreix la grandesa cristiana, es constata la seva superioritat sobre el plaer i els diners, que són momentanis. Per això, el Senyor ens convida a lluitar per no quedar-nos presoners de comoditats i tendències que envelleixen i degraden l'ànima. No existeix res millor que una vida entregada per amor en unió amb Jesucrist.

-L'Opus Dei convida a merèixer la santedat a través del treball.

Quanta gent creu que, avui en dia, no treballa únicament per guanyar un sou?

-L'ocupació no pot concebre's simplement com un valor econòmic. En els plans de Déu, el treball perfecciona i madura l'home. Per aquesta raó, posar inventiva i interès per fer les coses acabadament bé –no tan sols per cobrar un sou– i servir amb lleialtat Déu i els altres ennobleix la persona. En la nostra societat 'supereconomicista', descobrir el valor cristià del treball pot ser una alliberació i una sementera de fraternitat.

-Vostès refusen el control de la natalitat. Però, és responsable portar al món mitja dotzena de nois amb un sou de 600 euros?

-La insuficiència dels salaris per a mantenir els fills, la manca d'accés a

habitatges dignes, els obstacles per conciliar vida laboral i familiar... demanden solucions que han de buscar els ciutadans i els seus representants. No es tracta només d'una qüestió econòmica: hi ha molts practicants del control de la natalitat que guanyen més de 600 euros. El que l'Església refusa és una visió de la vida que anteposa el benestar material als valors humans i cristians del matrimoni.

-Davant la successió de casos de sacerdots pederastes, l'Església se sent igualment legitimada per a seguir demanant castedat abans del matrimoni?

-La continència s'enquadra en la moral cristiana; és a dir, en el comportament conforme a la dignitat de la persona i a la seva veritable felicitat. La doctrina en relació amb el matrimoni no canviarà mai. Si es descobrís robant un fidel catòlic –

sacerdot o laic-, l'Església tampoc reformaria la seva doctrina sobre el robatori.

-Aprova que els dirigents eclesiàstics opinin sobre política?

-Qualsevol laic pot, com un ciutadà més, involucrar-se en la política segons el seu parer. Només se'ls exigeix que actuïn conforme a la seva fe, la qual cosa no imposa cap opció política, sinó honradesa, joc net i ànim sincer de servei a la comunitat.

-És tolerable que la religió sigui causa de conflictes bèl·lics, com el que enfronta Palestina i Israel?

-És una gran tristesa que els homes es matin, sigui pels motius que siguin. Però no crec que el conflicte a Terra Santa trobi la seva inspiració en motius religiosos. Es combat per una terra. Entre palestins i israelians, hi ha homes i dones capaços de

conviure fraternalment. La pau manifesta una benedicció del cel que necessiten els homes de bona voluntat a la terra.

-Com portaria aquesta pau a Euskadi?

-La pau no es redueix únicament a l'absència de guerra. Per això, seria suficient la victòria militar o la treva. La pau autèntica, inseparable de la justícia, brota de l'enteniment cordial entre les persones, i això requereix actituds de comprensió i de perdó, així com esforç per a conèixer-se i resoldre els malentesos. I molta gràcia de Déu. Sant Josepmaria no es va cansar mai de repetir que només de la pau de les consciències pot néixer la pau als pobles i entre els pobles. I afegia que la violència no és apta ni per vèncer ni per convèncer; sempre surt vençut qui la utilitza.

-És molt el que l'Opus Dei ha d'agrair a Joan Pau II?

-Tota l'Església ha d'estar agraïda, i molt, a Joan Pau II per la seva entrega constant. Seria massa llarg esmentar tants motius, però n'hi ha prou de contemplar com, a la seva edat i en el seu estat físic, no s'estalvia cap esforç en el servei a l'Església i al món.

-Pot aturar la guerra a Iraq?

-Joan Pau II és l'exemple més lluminós d'amor per la veritable pau. Aprofito per demanar els que llegeixin aquestes paraules que s'uneixin i preguin per tot el que el Papa ha fet sempre i està fent avui en favor de la pau.

“LA DEPRESIÓ POT SER UN LLOC PRIVILEGIAT DE SANTIFICACIÓ” - També el prelat de l'Opus Dei sofreix crisis de fe?

-Cap crisi, però sí proves; perquè la fe coneix necessàriament moments durs davant l'aparent -o real, però no

perdurable- triomf del mal. La mort inesperada de persones volgudes, la precarietat de la salut, les contradiccions de la vida són encontres personals amb la Creu que poden desconcertar una mica. El Senyor ens fa madurar així, com persones i com a cristians.

-Quan de temps resa cada dia?

-Dedico estones a meditar davant la Sagrada Eucaristia, i moltes hores al treball, que és pregar, perquè totes les activitats poden convertir-se en oració. Però allò que centra la meua vida, com la de qualsevol cristià, és la santa missa.

-Què distingeix un membre de l'Opus d'un cristià ordinari?

-Un membre de l'Opus Dei és un cristià ordinari que ha escoltat la crida de Déu a identificar-nos amb Jesucrist i a donar-lo a conèixer als altres des del seu lloc en el món: la

seva llar, la seva professió, el seu entorn social.

-La fe és una cuirassa suficient contra la depressió?

-La depressió pot afectar qualsevol. La fe ajuda a portar-la bé, ja que dóna sentit al sofriment i a les dificultats de la vida. Ens ajuda a tenir paciència i a fiar-nos més de Déu. Com qualsevol altra malaltia, pot convertir-se en un lloc privilegiat de santificació.

-L'Opus Dei ha fet coincidir la canonització d'Escrivà amb una «ambiciosa missió» educativa a l'Àfrica. Quines altres accions porten a terme pels desfavorits?

-Treballa al continent africà des de fa més de cinquanta anys. En vénen al cap, per exemple, el Centre Mèdic Monkole, a Kinshasa; Kianda School i Strathmore College, els primers complexos educatius interracials de

Kenya; o Iroto Rural Development Centre, a Nigèria.

-Alberga esperances que els temples tornin a omplir-se algun dia? Com aconseguir-ho?

-No falten llocs on les esglésies s'omplen cada dia. Ho veig en els meus viatges. El cristianisme manté la seva perenne joventut després de dos mil anys, encara que la seva vitalitat conviu, com sempre, amb fenòmens de decadència o d'indiferència. El que cal revisar no és la doctrina, que ha de romandre sempre fidel a l'Evangelí. Allò que necessita una revisió diària és la vida de cadascú, per veure quina conversió ens està demanant el Senyor.

-Què ha aportat vostè a l'Opus Dei?

-No m'ho he plantejat. Procuro ser fidel a l'herència que he rebut i deixar-la a la persona que em

succeeixi tan viva com jo la vaig prendre. Acostumo a repetir al Senyor una oració que vaig aprendre de San Josep maria: 'Senyor, que et deixis veure Tu a través de la misèria meva'.

Montserrat Lluís/ EL CORREO
(Bilbao) 23 de febrer de 2003

.....

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/article/la-violencia-mai-es-apta-ni-per-vencer-ni-per-convencer/> (24/03/2026)